

հատակութեան Տարեգարծին հեղ
կատարուեցաւ պարգևաբաշխութեան
հանդէսը Աթուոյտ հոյաշէն ձեմա-
րանին մէջ, ուր կատարուած էր նոյն-
պէս և հարցաքննութիւնը և Ղեմա-
րանը, դպրոցի տեսչէ Արթ. Միսիւ-
փարգապետի հոգաւորութեամբ, պատ-
րաստուած էր արարչ և վայելչ կա-
րասիներով և զարդերով, կային ա-
թուներ և նստարաններ հանդիսակա-
նաց համար և ամբիոն տանձնախօսու-
թեան համար, ծաղկապսակ սեղաններ
պարգևներու համար, կային նմանա-
պէս և խորհրդաւոր պատկերներ քա-
տերու վրայ, որոց մէջ նշանաւոր էին
Ղեհափառ, Սուլթանի պատկերը և
իւր աջ և ահեակ Հայկայ, Ս. Վար-
դանայ և Հայաստանի պատկերները:
Հանդէսը սկսաւ տոնաւոտեան ժա-
մբ 6ին և տեւեց մինչև 10ը, ուր ներ-
կայ էին ոչ միայն Արքայազն Պատրիարքը
բոլոր միաբանական ուխտերէ ալ
և քաղաքական ու զինուորական երկու-
վ սեմ. Փաշաները, Ղազիֆ և ի իմ, և
Ղատաւորը (Սուլէյմ), Միսիւլը ու-
րիշ պաշտօնաւորաց հետ միասին. Սու-
րոց Գերեպետիկոսը, Ղար Ալմանիդ
Սեմ: Հիւպատոսն և Փոխ-Հիւպա-
տոսը, Բազմաթիւ ուխտաւորք և բա-
զաբացիք, թէ արք և թէ կանայք. Սի-
ւաքային երգասացութենէ և հանդի-
սականաց տեղաւորուելէն զինի վարժա-
րանի Տնօրէն Ասատու Պ. Գարեգին
Սուրաստեան ամբիոն ելնելով ատե-
նական խօսք խօսեցաւ Վարդանանց
նահատակութեան և դատարարութեան
թեան հանդիսի խորհրդաւոր գործա-
ւորութեան վրայ, և՛ ապա՝ առաջնա-
փարգ աշակերտներն և՛ նմանապէս
ճառեր խօսեցան, հինգ հատ հայերէն
ն մի հատ տաճկերէն, որոց պարու-
նակութիւնն էր գիտութեան, ազա-
տութեան, հայրենասիրութեան, ա-
ռաքնութեան և անձին ճանաչողու-

թեան արդիւններուն վրայ և խրա-
քանչիւր ճառախօսութենէն առաջ
կերգուէին տղային երգեր, ինչպէս
և տաճկերէն ճառի կարդացուելէն
առաջ և յետոյ երգուեցաւ տաճկե-
րէն երգ ի պատիւ (Դոտտափառ
Սուլթանին): Խրաժողութեան ա-
ռաջչի հիւանդութեան և բացակա-
յութեան պատճառաւ երգերու գաշ-
նակաւորութեանը, մասնաւորապէս
ինամբ տարած էր Յարութիւն Սար-
կաւազ Կոմիտիլիճեան, դպրոցի թը-
ւադիտութեան ուսուցիչը:

Ղառախօսութեանց աւարտումէն
յետոյ բաժնուեցան աշակերտաց պար-
գէները, որ առաջուց պատրաստուած
ու դրուած էին սեղանին վրայ ըստ իւ-
րաբանչիւր կարգի: Ետոյ ութ աշա-
կերտք ներկայացուցին տրամախօսու-
կան Արարած մի, զոր յօրինած էր
վարժարանի հայկաբանութեան և գը-
ծաբութեան դասաւոր Պ. Կարա-
պետ Լազըճեան, աղգային ժամանա-
կակից անցքերէ առնելով, որոյ բուն
նպտական էր թէ՛ Աշխարհութիւնը
միշտ յաղթող է:

Ետ ներկայացումէն զինի քաղա-
քական Վսեմ. Ղազիֆ Փաշան համա-
ռօտ և իմաստալից ատենաբանութիւն
մը ըսաւ, որով յայտնեց Աթուոյտ Ս.
Պատրիարքին և միաբանութեանը իւր
ուրախութիւնը վարժարանի յառաջա-
գէմ ընթացից համար, ջատագովեց
գիտութիւնը և նորա օգուտները,
պարգաբանելով, որ գիտութեամբ մի-
այն կտրէ անհատ մի և աղգ՝ ճանաչել
իւր ճշմարիտ շահը և այնպէս տնօրի-
նել իւր գործքերը. իսկ առանց գի-
տութեան, փոխանակ շահ առանալ
իւր արարքէն, շատ անգամ մեծամեծ
վնասներու կ'ենթարկուի: Յայտնեց
նմանապէս, որ (Դոտտափառ Սուլթա-
նի Բարեխնամ տէրութիւնը ճշմարիտ
փառք կը համարէ, երբ կը տեսնէ՝

որ ինչ հարստանիւնը ոչնչակի աւ-
գիւնաբեր աշխատանքներով կը
բաղին, որ թէ իրենց անձին ու ազ-
գին օգտակար է, և թէ Տէրութեանը
պարծախք:

Սակե՛, Փաշայի գեղեցիկ խօսքե-
րուն, պատասխանեց Ս., Պատրիարքը
պաշտած աղեկաբանութեամբ, որով
յայտնեց Վրտի՛ թէ Հայ ազգը, և հե-
տեապէս Մեծապա մարտարանը, որ
չափ յառաջադիմ է պարծանքը Օս-
մանեան բարեխոսմ: Տէրութեանն է,
և թէ ինքն ու թէ շնորհալուր թիւն
ասանալու, ոչ շնորհալուր թիւն մե-
ծաբանութեան պարտաւորն է: Սրբորդ-
յայտնեց, ուր ինքը՝ իւր խոսի Ս. թե՛.
Փաշայի առջև, և թէ իրեն հիւր-
կամ առաջ հանգիստաւորն է հեռու աշ-
խարհ. Տանտիրոջ, իբրև ինքիպա-
շխարհ ձեռնադրութ, ինտանց այն Օ-
սմանապետ Կոստէ և որ քաղցը կը հա-
մարձակուի անուանել Հայոց բազմակա-
նու ազգին աւելորդը՝ յայտնեց որ իւր
ավելորդն է փոխադրէ կրեք անեղանիք
պաշտեց կատարել և ոչն է՝ պարտք առ
Մարտիկ և պարտք առ Տէրութիւնն
և պարտք առ Մեծի ու որոց իւրաքան-
չիւրն իրարմէ կ'ապահովանան: Եւ շարունակ
յայտնեց, որ այս պարտուց կատար-
ուին եւս քիւսաւորաւոր գաստիարու
կութեան մէջ կը տեղի և հոգեւոր
քա՛հ ու խոսի է, որ ինչպէս Մեծի՛ նշին
պէս և Տէրութեան պաշտելովն էւս
նշին է ինչ որ Վրտուած կը բարեկե-
լեւ յայտնու մարտկութեան ուղղութիւն
հեռեւեղացի ու առաջան պարտք ան-
ձին կը համարուի, և երբ չափ ձգելու և
պատասխանաւ, հանդիսանալ առաջին Մեծ
ուսմայ Գործին Տէրութեան և առա-
ջին Մեծի ու պաշտելովն էւս
Ս. Պատրիարքը Քաշայեան
ժամանակ խորին զգացմամբ պոկեալ
բարեկեցիկ ցնի՛, որ հոգեւորութեան, և երբեք
հանգիստ և պաշտելովն էւս ինչպէս

եկեղեցին Ս. արդանանց արտաւորու-
թաւանը Ս. Քաշայի պատկարը և երգե-
լով, գոհարանական մարտնչեց մատու-
ցին Մատուց և առա Սրբ. Պատրիար-
քը հանգիստ մասն ի Պատրիարքարան
և հանդիսականները աւաղաւթեամբ
որով զարձան իրենց տեղերը: Իսկ
Ս. թե՛. Փաշաները իրար ժամանակ
դարձեալ մնացին Պատրիարքարանի մէջ
և յետ մոտեցական և սիրալի խո-
սակցութեան Ս. թե՛. Վրտիկ փոշան
ինտրոց. Սրբազան Պատրիարքէն հան-
գիսի մէջ կարդացուած տաճիկէն ձա-
ռի և երգի օրինակը և միանգամայն
թախանձեց, որ և թէ հոգեւոր հանգիստ
բարեկեցիկութեանը ասանկէն գործ
և թարգմանութեանը արտաւորութիւն
տեղան կը ցուսիք, որ Մեծապա որ
պարտանին մէջ տաճիկէն գրեք չը լի-
նելու և պատմութեան անհատաւոր պիտի
մնայ այս մոտեցական առաջադրութ թիւն:
Տ. Հանգիստ համար ասանկէն պատկե-
րը ձեռնալուարդն էին պիտի՛ բարձան կը
համարին նշինպէս և թէ որ բարեւ ձա-
ռեքը և գէթ Պատրիարքին Ս. թե՛.
տեղան առեղանակաւ թիւնը՝ քաղցի
միջոցաւ հոգեւորէլ ընթերցանելու առ-
ջայնաց և որն անհատաւոր լաւ լիւն

ԱՌԵՔԻԼԷՊԷՏՕՆ ԵՒՅԻ

Ս. թե՛. Պատրիարքը Քաշայեան
ժամանակ խորին զգացմամբ պոկեալ
բարեկեցիկ ցնի՛, որ հոգեւորութեան, և երբեք
հանգիստ և պաշտելովն էւս ինչպէս
Ս. Պատրիարքը Քաշայեան
ժամանակ խորին զգացմամբ պոկեալ
բարեկեցիկ ցնի՛, որ հոգեւորութեան, և երբեք
հանգիստ և պաշտելովն էւս ինչպէս
Ս. Պատրիարքը Քաշայեան
ժամանակ խորին զգացմամբ պոկեալ
բարեկեցիկ ցնի՛, որ հոգեւորութեան, և երբեք
հանգիստ և պաշտելովն էւս ինչպէս

ՀԱՅԳԵՆԱԿԱՆ ՊԵՏԱԿԱՆԱՏՈՒԹՅԱՆ ԺԱՌՆԳՐԱՌՈՐ ԱՇԽԱՏԱԾ ԵՎ ՕՐԿՈՐԴԵՐՆԵՐ ԳԼԽԱՎՈՐ

[illegible]